

ΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τρεῖς ἀνέκδοτες Ἀττικὲς ἐπιγραφές

Ἀνταποκρινόμενος στὴν εὐγενικὴ πρόσκληση τῶν φίλων ἐκδοτῶν νὰ συνεισφέρω στὸν πρῶτο τόμο τοῦ *GRAMMATEIOY*, τοῦ νέου περιοδικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιγραφικῆς Ἐταιρείας ποὺ θὰ ἐκδίδεται κατ’ ἀρχὰς ἡλεκτρονικῶς, σπεύδω νὰ παρουσιάσω τρία θραύσματα ἀδημοσιεύτων Ἀττικῶν ἐπιγραφῶν.

Καὶ ἀπὸ τὴν θέση αὐτὴν εὑχομαι ὅποι καρδιᾶς νὰ προκόψῃ ἡ νέα προσπάθεια «πρὸς διάδοσιν παντὸς Ἑλληνικοῦ γράμματος χάριν τῆς Ἑλληνικῆς εὐκλείας», γιὰ νὰ μνημονεύσω τοὺς ἔξαίσιους λόγους τοῦ Κυριακοῦ Σ. Πιττάκη.

Δὲν μπορῶ παρὰ νὰ γυρίσω πίσω, πᾶνε σχεδὸν τριάντα χρόνια, καὶ νὰ ἀνακαλέσω τὸν καιρὸ ποὺ ξεκινήσαμε, -μὲ τὶ κόπους καὶ τί πάθος-, τὴν ἐκδοση τοῦ *HOPOY*. Χάρις στὴν ἐπιστημονικὴ συμβολὴ πολλῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων, παλαιοτέρων καὶ νεωτέρων ὁμοτέχνων, ποὺ μᾶς ἐμπιστεύθηκαν τὰ κείμενά τους, ὁ *HOPOS* ἐπρόκοψε καὶ θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα ἐπιγραφικὰ περιοδικὰ ποὺ κυκλοφοροῦν διεθνῶς. Αὐτὴν τὴν παλαιότερη προσπάθεια τῆς Ἐταιρείας μας δὲν μποροῦμε καὶ δὲν θέλομε νὰ τὴν διακόψωμε· ἡ ἐκδοση τοῦ *HOPOY* συνεχίζεται μὲ τὸν προετοιμαζόμενο ἑόρτιο τόμο γιὰ τὰ τριάντα χρόνια τῆς κυκλοφορίας του (1983-2013).

1. Θραῦσμα στήλης λευκοῦ μαρμάρου πανταχόθεν ἐλλιπὲς πλὴν τμήματος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Εύρεθη στὴν νότια κλιτὺ τῆς Ακροπόλεως. Φυλάσσεται στὴν ἀποθήκη τοῦ παλαιοῦ Μουσείου Ακροπόλεως ὑπ’ ἄρ. εύρ. MA 14890 (πρώην N(ότια) Κ(λιτύς) 106). Εἰκ. 1.

“Ψ. (σωζ.) 0,13 μ., πλ. (σωζ.) 0,235 μ., πάχ. (σωζ.) 0,14 μ.

“Ψ. γρ. 0,009 μ.

Πρῶτο ἥμισυ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

Στοιχ. 31

[. 21]Ι[. . . . 9]
[. 20]ΕΚ[. . . . 9]
[. 20]ΝΤ[. . . . 9]
[. 20] ὅπω[ς ἄν] μὴ [ἀδι]-
5 [κῆται (vel -ῶνται)· ἀναγράψαι δὲ τὸν γρ]αμματέα [τῆς]
[βολῆς τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στ]ήληι λιθ[ίν]-
[ηι ἐν ἀκροπόλει, ἐς δὲ τὴν ἀναγραφ]ὴν [δδ]-
[ναι τὸν ταμίαν κλπ.]

4-5 ὅπω[*s* ἄν] μὴ [ἀδικῆται vel -ῶνται)]. ἡ πιθανὴ συμπλήρωση ἐντάσσει τὸ ψήφισμα στὰ τιμητικὰ ξένων προσώπων ἡ ὄμάδων, πρβλ. *IG I³* 110.16, *IG II²* 186.19, *IG II²* 5.5-6.¹

5-6 [ἀναγράψαι δὲ τὸν γρ]αμματέα [τῆς | βιολῆς τόδε τὸ ψήφισμα]. πρβλ. *IG II²* 22b.6-7: [ἀ]ναγράψ[αι δὲ τὸν γραμματέα τῆς βιολῆς] τόδε τὸ ψήφισμα· 117.14-15: καὶ ἀναγ[ράψαι τὸν γραμματέα τῆς β]ιολῆς τόδ[ε τὸ ψήφισμα].

6-7 [ἐν στ]ήλῃ λιθ[ίνη] ἐν ἀκροπόλει]. γιὰ τὴν παράθεση ἀπλῶς τοῦ τοπικοῦ προσδιορισμοῦ χωρὶς τὸ ἀπαρέμφατο στῆσαι πρβλ. *IG II²* 82.14-16: τὸ δὲ ψήφισμ[α τόδε ἀναγρά]ψαι ἐν ἀκροπόλει | [ἐν στήλῃ λιθ]ίνῃ.

2. Θραῦσμα στήλης λευκοῦ μαρμάρου. Σώζεται τμῆμα τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἀκέραιο τὸ πάχος. Φυλάσσεται στὴν ἀποθήκη τοῦ παλαιοῦ Μουσείου Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. εὐρ. MA 14912. Εἰκ. 2.

"Ψ. (σωζ.) 0,31 μ., πλ. (σωζ.) 0,168 μ., πάχ. 0,165 μ.

"Ψ. γρ. στ. 1-2: 0,012 μ., στ. 3-4: 0,01 μ. Διάστιχο στίχων 1-2: 0,022 μ.

Δεύτερο τέταρτο τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

Στοιχ.

[- - - - - - - - -] γ τ ο σ
 [- - - - - - -] ο ν τ ο σ'
vacat 0,033
 [Ἐπὶ - - - - - ἄρχοντο]ς ἐπὶ τῆ[*s*]
 [- - - - - πρυτανε]ίας ἥ[ι .]
 [- - - - - - - - - - - - -]

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι τμῆμα τιμητικοῦ ψηφίσματος. Τὰ σωζόμενα στοὺς στίχους 1-2, τὸ κενὸν μεταξὺ τῶν στίχ. 2 καὶ 3, ἡ ἀραιότερη χάραξη καὶ τὸ μεγαλύτερο μέγεθος τῶν γραμμάτων τῶν στίχων 1-2 ἐν σχέσει πρὸς ἐκεῖνα τῶν στίχων 3-4 ὑποδεικνύουν ὅτι ἀνήκουν στὸν τίτλο τοῦ ψηφίσματος. Ἡ σύμπτωση νὰ καταλήγουν οἱ λέξεις τῶν δύο πρώτων στίχων στὰ ἴδια γράμματα (-ντος) δυσχεραίνει τὴν συμπλήρωση. Πάντως φαίνεται δύσκολο νὰ συμπληρώσῃ κανεὶς στὸν 1ο στίχο τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος [Ἐπὶ - - -]ντος καὶ στὸν 2ο τὴν λέξην [ἄρχ]οντος, διότι τὸ μόνο ὄνομα ἐπωνύμου ἄρχοντος τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ 4ου αἰ. μὲ τὴν κατάληξη (-ντος) στὴν γενικὴ εἶναι Ἰπποδάμας, τὸ ὄποιο εἶναι μακρό, πολλῷ δὲ μᾶλλον στὴν γενική. Ὄπως εἶναι διατεταγμένα στοιχηδὸν τὰ σωζόμενα στοὺς δύο στίχους, ἡ συμπλήρωση [ἄρχ]οντος στὸν δεύτερο θὰ ἥταν κατὰ πολὺ βραχύτερη τοῦ πρώτου στίχου [Ἐπὶ (ἢ ἐφ') Ἰπποδάμα]ντος. Κατὰ ταῦτα ὁ 1ος στίχος πρέπει πιθανῶς νὰ ἀποκατασταθῇ [Ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχο]ντος, πρβλ. *IG II²* 31.1: [Ἐ]πὶ Μυστιχίδο ἄρχον[τος], 32.1: Ἐπὶ Δεξ[ιθέο ἄρχοντος], ἐπίσης τὰ ψηφίσματα *IG II²* 100.1, 101.1, 112.1, κλπ.

1. Ὁ D. M. Lewis προσφυῶς ἐπρότεινε τὴν ἀναδιάταξη τοῦ κειμένου τοῦ Ἑλλιποῦς ψηφίσματος, βλ. *ABSA* 49 (1954) 34-35 (*SEG* 14, 36).

Προβληματικότερη είναι ή συμπλήρωση τοῦ 2ου στίχου. Έὰν ὁ τιμώμενος ἦταν ἔνας, τὸ ὄνομά του θὰ ἦταν ἐπιγεγραμμένο κατὰ γενικήν, πρβλ. *IG II²* 3.1, 13.3, 51.1, 63.1-2, 67.1, 76.1, 135.1, 163.1, 166.1· στὶς πλεῖστες τῶν περιπτώσεων αὐτῶν τὸ κατὰ γενικὴν ὄνομα τοῦ τιμωμένου συνοδεύεται ἀπὸ τὸ ἐθνικό του (ἐξαιροῦνται πιθανώτατα τὰ ψηφίσματα *IG II²* 66.1, 166.1). Στὸ δημοσιευόμενο ὅμως ψήφισμα τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου φαίνεται νὰ συνοδεύεται μᾶλλον ἀπὸ τὸ πατρωνυμικό του, λ.χ. [Λέ]οντος, [Μέδ]οντος, [Καλλιμέδ]οντος, [Παρμέν]οντος, κλπ. καὶ ὅχι ἀπὸ τὸ ἐθνικό. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ προηγεῖτο τὸ ἐθνικὸ τοῦ τιμωμένου, πρβλ. *IG II²* 128.2-4: [Ν]εοπολιτ[ῶν] | [Δη]μοσθένους τοῦ Θεοξ[ένου] | [Δι]ο[σκ]ουρίδου τοῦ Ἀμειψ[ίου]. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ἡ κατάληξη [- - -]οντος θὰ ἀνῆκε στὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου καὶ ἵσως μεταξὺ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ ὄνοματος θὰ παρεμβαλλόταν ἡ λ. προξένο(υ), πρβλ. *IG II²* 63.1-2: Κλεωναίο προξέν]ο | Ἐχεμ vac. βρότο.

Ἐὰν οἱ τιμώμενοι ἦσαν περισσότεροι, τὰ ὄνόματά των θὰ βρίσκονταν στὴν γενικὴ καὶ δὲν θὰ συνοδεύονταν ἀπὸ τὸ πατρωνυμικό τους, πρβλ. *IG II²* 6.1-2: [Ἀμύντ]ορος, Εύρυπύλο, | [Ἀργεί]ο, Λόκρο, Ἀλκίμο.

Δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ πιθανότης τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου νὰ βρισκόταν σὲ δοτικὴ πτώση συνοδεύομενο ἀπὸ τὸ πατρωνυμικό· θὰ μποροῦσε τότε νὰ προηγήται ἡ λ. προξενία, πρβλ.² *IG II²* 130.1: [προξενία Λα]χάρει Χάρητος Ἀπο[λλωνιάτη]· 136.2-4: π[ροξενία] | Ἀπολλωνίδη[ι .8. Ἀλικαρ]η[νασσε]· 162.2-3: [προξε]νία Διοκλεῖ καὶ | [- - ίπ]πωι Καταναί[ο]ις. Τὸ ἐθνικὸ θὰ παραλειπόταν, πρβλ. *IG II²* 231.1: [πρ]οξενία Φωκίνωι καὶ Νικάνδρωι καὶ Δεξί[ππωι?] ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ παραδείγματα ποὺ παρέθεσα, ὅπου συνοδεύει τὸ ὄνομα τῶν τιμωμένων.

Ο τύπος τῆς κεφαλίδος³ (στίχ. 3-4) ύποδεικνύει τὴν χρονολόγηση τοῦ ψηφίσματος στὸ 2ο τέταρτο τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.⁴

3. Στήλης λευκοῦ μαρμάρου θραῦσμα πανταχόθεν ἑλλιπές. Φυλάσσεται στὴν ἀποθήκη τοῦ παλαιοῦ Μουσείου Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. εὐρ. MA 14881 (πρώην NK 97). Εἰκ. 3.

"Ψ. (σωζ.) 0,083 μ., πλ. (σωζ.) 0,068 μ., πάχ. 0,082 μ.

"Ψ. γρ. 0,01 μ.

Τελευταῖο τέταρτο τοῦ 5ου αἰ. ἡ ἀρχὴ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

Στοιχ.

- - - - -
[- - - - -]ΛΗΛ[- - - - -]
[- - - - -]ΟΙΠΟΝ[- - - - -]
[- - - - -]ΟΝΤΟ[- - - - -]

- - - - -

2. Στὰ παραδείγματα πιθανῶς ἐντάσσεται καὶ τὸ ψήφισμα *IG II²* 130.1: [προξενία Ποιμ]ενίδαι κα[ι] | [- - Μεγα]λοπολίταις. Λέγω πιθανῶς, διότι ἡ λ. είναι συμπληρούμενη.

3. Βλ. A. S. Henry, *The Prescripts of the Athenian Decrees*, Leiden 1977, 9.

4. Τὴν ὑπόδειξη ὁφεῖλο στὸν καθ. κ. John Morgan καὶ τὸν εὐχαριστῶ καὶ ἀπὸ τὴν θέση αὐτῆς.

Δὲν μετέγραψα τὰ σωζόμενα, διότι ἡ μεταγραφὴ δὲν εῖναι ἀσφαλῆς. Τὸ ἀπόθραυσμα μπορεῖ νὰ ἀνήκῃ σὲ ψήφισμα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι βέβαιον.⁵

1 [- -]ΛΗΛ[- -]· πιθανὴ εἶναι ἡ συμπλήρωση [ἀλ]λήλ[- -], πρβλ. *IG I³ 127 (II² 1).17-18*: καὶ περὶ τῶν ἐνκλημάτων ἀ ἄγ γίγνηται | πρὸς ἀλλήλος διδόναι καὶ δέχεσθαι τὰς δίκας κατὰ τὰς συμβολὰς τὰς ὅσας. *IG II² 213.9-13*: τὴν μὲ[ν φιλία]ν καὶ τὴν συμμαχίαν [ύ]πάρχειν [τῶι δήμῳ]ωι τῶι Μυτιληναίων [π]ρὸς [τ]ὸν δῆμον τὸ]ν Ἀθηναίων, ἦ[ν] δ[ι]έθεντο πρὸς ἀ[λλήλας] | αἱ πόλεις. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξῆς: [ἐξε]ληλ[υθό - -], πρβλ. *IG I³ 107.7-8*: περὶ τῶν εὐεργ[ετῶν τὸ δήμο τῶν πρότερον] ἐξεληλυθότων ἐκ τῶν πό[λεων]. *IG II² 37.16-18 c. add. p. 656*: τὴν δὲ ἀτ[έλειαν εἶναι καθάπερ τοῖς] ἐξεληλυθόσ[ι] | Θηβαίων καὶ Βοιωτῶν? ἐς Ἀθήνας. ἦ [κατε]ληλ[υθό - -], πρβλ. Ξεν. Ἐλλ. 8.3.13: Ἀγησίλαος δὴ οὕτως ἔγνω, πεντήκοντα μὲν ἄνδρας τῶν κατεληλυθότων, πεντήκοντα δὲ τῶν οἰκοθεν πρῶτον μὲν ἀνακρίναι ὄντινά τε ζῆν ἐν τῇ πόλει καὶ ὄντινα ἀποθανεῖν δίκαιον εἴη· ἦ, ὅπως μοῦ πρότεινε ἡ Γεωργία Μαλούχου, [παρε]ληλ[υθό - -], πρβλ. *IG II² 179.5*: [το]ῦ παρεληλυθότος χρόνο[υ].

2 [- -]ΟΙΠΟΝ[- -]· πιθανὴ εἶναι ἡ μεταγραφὴ [λ]οιπόν, πρβλ. *IG I³ 78.55-56*: καὶ τὸ λοιπὸν μὲν ἐνհιδρύεσθαι βομὸς ἐν τῷ Πελαργικῷ ἄνευ τεῖς βολῆς καὶ τὸ δέμο. *IG II² 141.5-7*: ὅτι καὶ | ἐς τὸν λοιπὸν χρόνον ὥν ἀνήρ ἀγαθὸς περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων. Εὔσταθεῖ καὶ ἡ μεταγραφή: [- -] οἱ πογ[πεῖς] ἦ [- -]οι πογ[πεύοντες]· γιὰ τὶς συμπληρώσεις πρβλ. *IG II² 334.10-15*: νείμαντ|[ας τοῖς πρυτάν]εσιν πέντε μερίδας καὶ τοῖς ἐννέα ἄρ|[χουσιν τρεῖς] καὶ ταμίαις τῆς θεοῦ μίαν καὶ τοῖς Ἱερ|[οποιοῖς μίαν] καὶ τοῖς στ[ρα]τηγοῖς καὶ τοῖς ταξιάρχ|[οις τρεῖς καὶ τ]οῖς πομπ[εύσι]ν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τα|[τ]ις κανηφόροι]ς κατὰ <τὰ> εἰω[θότα]. *IG I³ 41.73-75*: ήοι πομπεύοντε[ς .18. πομπ]εύεται τελέτο τὸ ἱε[μισυ. ἐὰν δὲ ἡο πορθμεύον μὲ | ἐ]θέλει ἄγεν τὸν πο[μπεύοντα]. Γιὰ τὴν μορφὴ πονυμ- ἀντὶ πομπ- πρβλ. *IG I³ 82.24-25*: τεῖς δὲ πονπεῖς ἡόπος [ἄν ήος κάλλιστα] | πενφθεῖ, *IG II² 1283.6-7*: καὶ τὴν πονπὴν π[ε]νπειν ἀπὸ τῆς ἐστίας τῆς ἐκκ τοῦ πρυτανείου.

3 [- -]ΟΝΤΟ[- -]· εἶναι ἀβέβαιον ἐὰν τὰ σωζόμενα ἀνήκουν σὲ μία λέξη, παρατατικὸ ἦ δεύτερο ἀόριστο ρήματος μέσης φωνῆς, ἦ γενικὴ ἐνικοῦ μετοχῆς ἢ τριτοκλίτου ὀνόματος, ἦ σὲ δύο λέξεις, λόγου χάριν [- - δῆμον τὸ[ν - -]].

5. Μὲ τὴν μεταγραφὴ τοῦ 2ου στίχου ώς: [- -] οἱ πογ[τομέδων], πρβλ. *IG I³ 828.3*: [τέν]δε κόρεν ἄ[ν]έθεκεν ὀπαρχὲν | [Ναύ(?)]λοχος ἄγρας : ἐν οἱ ποντομέδι[ον χρ]υσοτρία[ι]ν' ἔπορεν, τὸ κείμενο μπορεῖ νὰ μετατραπῇ σὲ ἔμμετρο. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς δυσχεραίνει τὴν πιθανότητα αὐτῆς.

Τρεῖς ἀνέκδοτες Ἀττικές ἐπιγραφές

Εἰκ. 1. Η ἐπιγραφὴ MA 14890

Εἰκ. 2. Η ἐπιγραφὴ MA 14912

Εἰκ. 3. Η ἐπιγραφὴ MA 14881